

РЕШЕНИЕ

№ 333

гр. София, 15.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 15.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1467** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 3982 от 08.02.2018 г. по описа на Административен съд – София град и вх. BG05M9OP001 – 1.003 – 0998/10 от 07.02.2018 г. по описа на главна дирекция ЕФМПП, Министерство на труда и социалната политика (МТСП), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представляван от управителя П. Ц. В., със седалище [населено място], [жк], [жилищен адрес] и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 6 срещу Решение № BG05M9OP001 – 1.003 – 0998 от 23.01.2018 г. за отказ на поискана промяна на сключен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, издадено от заместник министъра на МТСП и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“.

С жалбата се моли съда да отмени оспореното решение като издадено при съществено нарушение на административно производствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и при явно несъответствие между постановеното и целта на закона. Излагат се доводи подробен доводи по съществуването на спора. В хода на съдебно производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв.Ч., която поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира сторените съдебно – деловодни разноски.

Ответникът – заместник – министър на МТСП и ръководител на Управляващия орган

на оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014 – 2020 г.“, редовно призован, се представлява от юрк. Д., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От данните по делото се установява, че [фирма] е бенефициент по договор за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, сключен между дружеството и Министерство на труда и социалната политика, чрез Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“, за изпълнение на проект № BG05M9OP001 – 1.003 – 0998 “Създаване на нови работни места в [фирма]”. В договора изрично е предвидено, че предоставените средства са в размер на 163 623,49 лв., представляващи БФП и 0 лева собствен принос. В административния договор е посочено, че срокът/периодът за изпълнение на проекта е 18 месеца, считано от датата на сключване на договора.

Въз основа на отправено от жалбоподателя искане, е подписано Допълнително споразумение между него и УО с № 01 към договор № BG05M9OP001 – 1.003 – 0998 – С01 на 28.03.2017 г.

На 13.01.2018 г. „Р. консулт” е отправил чрез ИСУН 2020 ново искане за сключване на допълнително споразумение, което касае удължаване на срока за изпълнение на дейностите по проекта с 10 месеца.

На 15.01.2018 г. е извършена проверка на място от УО, за която е изготвен лист за нейното извършване.

На 23.01.2018 г. УО е издал Решение за отказ на поискана промяна на сключен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05M9OP001 – 1.003 – 0998/9. Като мотив за своя отказ, ответникът по делото е посочил изложеното в искането на [фирма], че дружеството има сериозни затруднения да намери качествени и подходящи хора за разписаните в проекта длъжности, както и дългия и труден процес на подбор а персонал. Допълнително е посочено, че съгласно чл. 3.49 от Административния договор, бенефициентът е длъжен да уведоми незабавно УО за възникването на обстоятелства, които могат да възпрепятстват или забавят изпълнението на договора. В тази връзка е подчертано, че на жалбоподателя са му известни трудностите по намиране на лица от целевата група, както и че същият е следвало да предприеме съответните действия в много по – ранен етап.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително представените от страните във връзка с дадените указания на съда. По искане на жалбоподателя е допуснато събирането на гласни доказателства чрез разпит на свидетел в режим на довеждане – М. В..

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

От данните по делото се установява, че оспореният акт е връчен на жалбоподателя на 24.01.2018 г. (л. 171), а жалбата срещу него е депозирана на 07.02.2018 г. в срока по чл. 149, ал.1 от АПК от процесуално легитимирана страна. Следователно оспорването е допустимо.

Разгледана жалбата по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.

146 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № P01 – 362 от 17.05.2017 г. на министър на труда и социалната политика (л. 17).

Правното основание, на което е издадено оспорваното решение е чл. 39, ал.2 от ЗУСЕСИФ, във връзка с чл. 3.49 от Административния договор по процедура BG05M9OP001 – 1.003 „Ново работно място 2015 г. Посочено е, че дейностите по договора са стартирали на 24.08.2016 г. както и че трудностите по намиране на лица от целевата група е обстоятелство, което вече е било известно на бенифициента, поради което според УО, жалбоподателят е следвало да предприеме съответните действия в много по – ранен етап. Допълнително е прието, че близо месец преди приключване на дейностите по проекта отново е констатирано забавяне в задължителната дейност по наемане на лица от целевата група, като към момента на проверката договорът е в 17 – ти проектен месец и са назначени едва 2 от 10 лица от целевата група. По тези съображения, ответникът е издал своя отказ за продължаване срока за изпълнение на дейностите по проекта от 18 на 28 месеца.

Съгласно чл. 39, ал. 1 и 2 от ЗУСЕСИФ Административният договор, включително одобреният с него проект, може да бъде изменян и/или допълван по инициатива на управляващия орган или по искане на бенефициента, когато това се основава на свързани с процедурата промени в правото на Европейския съюз и/или българското законодателство, в политиката на европейско и/или национално ниво, произтичаща от стратегически документ, или в съответната програма. Одобреният с административния договор проект може да бъде изменян и/или допълван по мотивирано искане на бенефициента и извън случаите по ал. 1. Промяната не може да води до нарушаване на принципите по чл. 29, ал. 1 (ал. 2).

Принципите, предвидени в чл. 29, ал.1 ЗУСЕСИФ са следните: свободна и лоялна конкуренция; равнопоставеност и недопускане на дискриминация и публичност и прозрачност.

В цитираният в решението, като правно основание, чл. 3.49 от Административния договор по процедура BG05M9OP001 – 1.003 „Ново работно място 2015 г.“ е записано, че срокът за изпълнение на дейностите по договора е посочен в чл. 2.3 на договора. Бенефициентът е длъжен да уведоми незабавно управляващият орган за възникването на обстоятелства, които могат да възпрепятстват или забавят изпълнението на договора. Бенефициентът може да поиска удължаване на срока за изпълнение на договора не по – късно от един месец преди изтичането му, при условие, че срокът не излиза извън рамките за изпълнение на операцията по Оперативната програма и в съответствие с предвиденото в членове 3.45, 3.46 и 3.47 от настоящия договор. Искането трябва да бъде придружено от всичко обосноваващи го доказателства, необходими за вземане на решение за изменение на договора.

От изложените мотиви в оспореното решение се установява, че органът от една страна е приел, че жалбоподателят е следвало да го уведоми за възникналите проблеми по изпълнение на основната дейност по сключения административен договор и на следващо място, че във връзка с трудността да се намерят подходящи лица от целевата група по проекта, е сключено допълнително споразумение в сила от 12.04.2017 г., с което е разширен обхвата на целевата група. В тази връзка е подчертано, че УО е дал вече веднъж възможност на бенефициента за успешна реализация на договора.

Настоящият съдебен състав не споделя мотивите на УО, изложени в оспореното решение за отказ от 23.01.2018 г., по слените съображения:

На първо място с изпратеното на 06.03.2017 г. искане и обосновка за несъществено изменение на договор за безвъзмездна финансова помощ, жалбоподателят подробно е изложил съображенията си защо първоначално определената по договора целева група не може да се включи при изпълнението му, поради което е поискано нейното изменение. Това е искане е уважено и е подписано между страните по делото Допълнително споразумение № 01 към Договор № BG05M9OP001 – 1.003 – 0998 – C01, с което първоначалния текст на чл.6, приложение 1 на договора е променен от версия 1.1 на версия 2.0, както и :навсякъде в Приложение 1 „Формуляр за кандидатстване“ в описанието на целевата група текстът: Безработни младежи до 29 г. включително е договорено да се чете „Безработни младежи до 29 г. включително и безработни или неактивни лица, от които 6 бр. лица от целева група безработни лица до 29 г. включително и 4 бр. лица от целева група безработни или неактивни лица.

Докато в изпратеното на 13.01.2018 г. искане за продължаване на срока, [фирма] посочва нови обстоятелства, на които се е натъкнало дружеството при търсенето на лица от целевата група, както и изискванията на същите за заемане на съответните позиции. Изложеното от жалбоподателя в това искане, се подкрепя и от свидетелските показания на свидетеля М. В., която подробно обясни в хода на проведеното на о.с.з. на 09.04.2019 г. финансовите претенции на лицата, отказът им да участват/да бъдат включени в проекта и пр.

Следователно не може да се прави извод за еднаквост на мотивите при първото и второто искане за несъществено изменение на сключения административен договор, тъй като в първия случай е поискано изменение на целевата група, а във втория – продължаване срока на договора с цел постигане на пълното му изпълнение.

Като е поставил знак за равенство между първото и второто искане на жалбоподателя за изменение на договора, ответникът е допуснал формирането на едни незаконосъобразни мотиви. Дори и да се приеме, че бенефициентът не е информирал УО незабавно за срещаните трудности, които могат да забавят изпълнението на договора, това не може да бъде основание за отказ удължаване срока на договора в рамките на срока на изпълнение на оперативната програма.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че жалбата на [фирма] е основателна и като такава следва да се уважи, а оспореното решение на УО да се отмени като незаконосъобразно.

БЕДРУМ“ Е. се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК в размер на 765 (седемстотин шестдесет и пет) лв.

Водим от горното, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 - ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № BG05M9OP001 – 1.003 – 0998 от 23.01.2018 г. за отказ на поискана промяна на сключен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, издадено от заместник министъра на МТСП и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“.

ОСЪЖДА Министерство на труда и социалната политика да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сторените съдебно – деловодни разноси по делото в размер на 765 (седемстотин шестдесет и пет) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено

СЪДИЯ: